

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/134/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 51.Pf.632.791/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Magyar Edina Mária (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (dr. Oláh Balázs ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 51.Pf.632.791/2024/6. számú ítélete és a Budai Központi Kerületi Bíróság 7.P.XXII.31.086/2022/43. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint az általa támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magán- és családi életéhez, otthonához, kapcsolattartásához és jó hírneve tiszteletben tartásához fűződő jogát, az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a kiskorúak megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát, továbbá az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdésében foglalt szülő általi gondoskodáshoz és taníttatáshoz való jogát. Hivatkozott arra is, hogy a döntés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal is.
- [2] 2. Az ügyben eljáró bíróságok által megállapított tényállás a következő.
- [3] Az indítványozó és házastársa házasságát a bíróság felbontotta, a végzéssel jóváhagyott egyezségben megállapodtak abban, hogy a szülői felügyeletet közösen gyakorolják. A gyermekek lakóhelyében és a tartásdíj összegében megállapodtak, a közös felügyeletre vonatkozóan a kapcsolattartást nem kérték külön szabályozni. Az egyezség megkötését követően azonban nem sikerült együttműködniük egymással, ezért az indítványozó keresettel fordult az elsőfokú bírósághoz, amelyben azt kérte,

hogy a bíróság az alperes apa és a gyermekek között, felügyelt kapcsolattartást rendeljen el. Az alperes apa ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, továbbá viszonykeresetében kérte, hogy a szülői felügyeleti jog gyakorlására a bíróság őt jogosítsa fel.

- [4] Az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság 7.P.XXII.31.086/2022/43. számú ítéletével elutasította az indítványozó keresetét és az alperes apa viszonykeresetét is. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a felek egyike sem tudott előadni és bizonyítani olyan körülményváltozást, amely a kapcsolattartás újra szabályozását megalapozná.
- [5] Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró másodfokú bíróság a támadott 51.Pf.632.791/2024/6. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítélet nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy nincs olyan körülményváltozás, amely a kapcsolattartás újbóli szabályozását és felügyelt kapcsolattartás elrendelését indokolná. A másodfokú bíróság nem talált olyan eljárási szabálysértést sem, ami az ügy érdemi eldöntésére kihatott volna és orvoslása a másodfokú eljárásban nem lett volna lehetséges vagy észszerű, és ami miatt az elsőfokú eljárást megismételni vagy kiegészíteni kellett volna.
- [6] 3. Az első és a másodfokú bíróság döntésével szemben az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magán- és családi életéhez, otthonához, kapcsolattartásához és jó hírneve tiszteletben tartásához fűződő jogának sérelmét és az Alaptörvény XVI. cikkben foglalt a gyermekeknek járó megfelelő szellemi, erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogának, valamint a szülői gondoskodás és tanítatáshoz való jogosultságának sérelmét is abban látja, hogy a bíróság nem vette figyelembe az általa megjelölt igazságügyi szakértő véleményét, amely a gyermekeknek az apával való felügyelt kapcsolattartás szükségességét támasztotta alá.
- [7] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jog sérelmére is: álláspontja szerint a bíróság azzal, hogy a szakértő tanú meghallgatását mellőzte, az Alaptörvényben rögzített tisztességes tárgyaláshoz fűződő jog megsértését eredményezte, mivel szerinte épp az általa javasolt magánszakértői tanúvallomás lett volna alkalmas arra, hogy igénybevételével a bíróság megfelelő módon tisztázza a tényállást, és a perben jelentős tények megállapításához jusson a megváltozott körülmények tekintetében.
- [8] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi

panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.

- [9] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [10] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [11] Az indítványozó saját ügyében jár el, megjelölte az indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a jogerős döntést 2025. február 12-én vette kézhez a letöltési igazolás tanúsága szerint, amely döntés elleni alkotmányjogi panaszt 2025. március 11-én – határidőben – nyújtotta be postai úton a bírósághoz.
- [12] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [13] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálándó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. További feltétel, hogy az indítvány részletes indokolást tartalmazzon, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó az Alaptörvény VI., XVI. és – tartalmilag – XXVIII. cikkeiben rögzített jogainak sérelmét állította. E rendelkezésekkel összefüggésben az indítvány részletes indokolást tartalmazott, ezek vonatkozásában az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés követelményeinek.
- [14] Az indítványozó kifejezetten kérte a vonatkozó bírói döntés megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont]. Megállapítható az is, hogy a támadott döntéssel szemben nem állt további jogorvoslat az indítványozó rendelkezésére.
- [15] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása

önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [16] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének első mondata értelmében „mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák”. A családi élet Alaptörvényben biztosított jogához hozzátartozik a saját kiskorú gyermekkel való kapcsolattartás {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [19]}. Ez a részjogosítvány ugyanakkor különő szűlők esetében természetes korlátozást szenved: mindkét szűlő nem tudja párhuzamosan gyakorolni ezt a jogosultságot, így – végső soron – bíróságnak kell döntenie a kapcsolattartás szabályozásáról. A bírósági döntésnek így közvetlen alapjogi hatása van. Az Alaptörvény indítványozó által hivatkozott rendelkezéseiből az következik, hogy a bíróságnak mérlegelnie kell, hogy a kérelmező és a kérelmezett a családi élethez való jogát miképp tudja gyakorolni, továbbá azt is, hogy a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való joga – ami az élethez való jog kivételével minden más alapvető jogot megelőz – miképp érvényesül a legteljesebben.
- [17] A mérlegelés elvégzése alkotmányossági kérdés, annak eredménye viszont szakkérdés: az Alaptörvénynek sem a VI., sem a XVI. cikkéből nem lehet következtetni arra, hogy valamely kapcsolattartási ügyben a kérelmező vagy a kérelmezett javára kell-e a bíróságnak döntenie. A bizonyítékok feltárása és a vonatkozó jogszabály alkalmazása az általános hatáskörű bíróság feladata, ezt a felelősséget az Alkotmánybíróság nem vállalhatja át. A támadott döntés központi kérdése a kapcsolattartási szabályok megváltoztatásának, illetve a felügyelt kapcsolattartás elrendelésének szükségessége. Önmagában az a körülmény, hogy a bíróság a vonatkozó adatok figyelembe vételével arra a következtetésre jutott, hogy a kapcsolattartás újra szabályozására és a felügyelt kapcsolattartás elrendelésére nincs szükség, nem veti fel az Alaptörvény VI. és XVI. cikkeinek a sérelmét.
- [18] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét abban látta, hogy a bíróság szakértő meghallgatása nélkül döntött szakkérdésben.
- [19] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem nyújt lehetőséget a bírói döntés tartalmi kritikájára. Valamely jogértelmezési hiba, tévedés – még ha az egyértelmű, nyilvánvaló, esetleg kirívó vagy akár súlyos is – nem jelent alaptörvény-ellenességet {lásd 325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}. Nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét, ha a bíróság – indokolt döntésben – úgy határoz, hogy eljárási okokból kifolyólag nincs helye a szakértő tanú meghallgatásának.
- [20] 6. A fentiek alapján az indítvány nem veti fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. Így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-a, valamint az 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti feltételnek, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi

panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján – figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró